

গোহাটি উচ্চ ন্যায়ালয়

(অসম, নাগালেণ্ড, মিজোৰাম আৰু অৰুণাচল প্ৰদেশৰ উচ্চ ন্যায়ালয়)

ফৌজদাৰী আপীল(জে)/৯৮/২০১৯

১. অনিল বসুমতাৰী, শোণিতপুৰ, তেজপুৰ, অসম
২. লক্ষীমায়ী বসুমতাৰী, শোণিতপুৰ, তেজপুৰ, অসম..... আপীলকাৰী

-বনাম-

অসম চৰকাৰ প্ৰতিপক্ষ

আপীলকাৰী(সকল)ৰ হৈ : শ্ৰীমতী বি. শৰ্মা, এমিকাচ কুৰি(ন্যায় মিত্ৰ)

প্ৰতিপক্ষ হৈ : শ্ৰীমতী এছ. জাহান, অতিৰিক্ত লোক অধিবক্তা

ৰায়দানৰ তাৰিখ: ০৬.০৫.২০২৪

মহামান্য ন্যায়াধীশ শ্ৰী মৃদুল কুমাৰ কলিতাৰ আদালত

ৰায়

১। আপীলকাৰীসকলৰ হৈ বিজ্ঞ ন্যায়মিত্ৰ শ্ৰীমতী বি. শৰ্মাৰ যুক্তি শুনা হ'ল।
লগতে অসম ৰাজ্যৰ হৈ বিজ্ঞ অতিৰিক্ত লোক অধিবক্তা শ্ৰীমতী এছ. জাহানৰ
যুক্তিও শুনা হ'ল।

২. কেন্দ্ৰীয় কাৰাগাৰ, তেজপুৰৰ অধীক্ষকৰ জৰিয়তে আপীলকাৰী শ্ৰী অনিল
বসুমতাৰী আৰু শ্ৰীমতী লক্ষ্ময় বসুমতাৰীয়ে দাখিল কৰা আপীল আবেদন লাভ
কৰি এই জেলৰ আপীলখন পঞ্জীয়ন কৰা হৈছে, য'ত বিদ্বান সত্ৰ ন্যায়াধীশ
শোণিতপুৰে সত্ৰ গোচৰ নং ৯৬/২০১৮ত প্ৰদান কৰা ০৭.০৫.২০১৯ তাৰিখৰ ৰায়
আৰু আদেশক প্ৰত্যাহান জনোৱা হৈছে।

৩. বিবাদিত ৰায়দানৰ দ্বাৰা আপীলকাৰীসকলক ভাৰতীয় দণ্ডবিধি আইনৰ ধাৰা
৩০৪ খণ্ড ১/৩৪ৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰা হয় আৰু প্ৰত্যেককে ৭ (সাত)
বছৰৰ বাবে কঠোৰ কাৰাদণ্ডৰ শাস্তি প্ৰদান কৰাৰ লগতে প্ৰত্যেককে ৫,০০০/-
টকাকৈ জৰিমনা বিহা হয় আৰু জৰিমনা অনাদায়ে প্ৰত্যেককে ২ (দুই) মাহৰ

বাবে সাধাৰণ কাৰাদণ্ড বিহা হয়। দুয়োজন আপীলকাৰী বৰ্তমান তেজপুৰ, শোণিতপুৰৰ কেন্দ্ৰীয় কাৰাগাৰত বন্দী হৈ আছে।

৪. চমুকৈ এই আপীলখনৰ বিবেচনাৰ বাবে প্ৰাসংগিক তথ্যসমূহ হ'ল-

i) ১৮.০২.২০১৮ তাৰিখে নিশা প্ৰায় ৮:২৩ বজাত শ্ৰীমতী জুনু মুছাহাৰীয়ে মিছামাৰী থানাৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত বিষয়াৰ সন্মুখত এখন এজাহাৰ দাখিল কৰি অভিযোগ কৰিছিল যে ১৭.০২.২০১৮ তাৰিখে নিশা প্ৰায় ১০:০০ বজাত এই আপীলকাৰীসকলে প্ৰথম গোচৰীয়া কেশৰাম মুছাহাৰীৰ পিতৃৰ সৈতে কাজিয়া কৰিছিল আৰু তেওঁলোকে তেওঁক মাৰপিট কৰি কৰিছিল যাৰ ফলত প্ৰথম গোচৰীয়াৰ পিতৃ আঘাতপ্ৰাপ্ত হৈছিল আৰু ১৮.০২.২০১৮ তাৰিখে তেওঁৰ মৃত্যু হৈছিল। মৃত্যুৰ সময়ত মৃত ব্যক্তিজনৰ বয়স আছিল ৭০ বছৰ।

ii) উক্ত এজাহাৰখন লাভ কৰাৰ পিছত মিছামাৰী থানাৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত বিষয়াই ভাৰতীয় দণ্ডবিধি আইনৰ ৩০২ নং ধাৰাত মিছামাৰী থানাৰ গোচৰ নং ২৯/২০১৮ পঞ্জীয়ন কৰি তদন্ত আৰম্ভ কৰে।

iii) তদন্তৰ সময়ত তদন্তকাৰী বিষয়াই ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি ১৯৭৩ ৰ ধাৰা ১৬১ৰ অধীনত সাক্ষীৰ জবানবন্দি লিপিবদ্ধ কৰে। তেওঁ ঘটনাস্থলী পৰিদৰ্শন কৰি ঘটনাস্থলীৰ মানচিত্ৰ অংকন কৰে। তেওঁ মৰণোত্তৰ পৰীক্ষাৰ প্ৰতিবেদন সংগ্ৰহ কৰি দুয়োজন আপীলকাৰীক গ্ৰেপ্তাৰ কৰে আৰু শেষত তদন্ত সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ পিছত ওপৰত উল্লেখ কৰা দুয়োজন আপীলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩০২ ৰ অধীনত অভিযোগনামা দাখিল কৰা হয়।

iv) ওপৰত উল্লেখ কৰা দুয়োজন আপীলকাৰীয়ে বিচাৰ আদালতে প্ৰদান কৰা জামিনত থকাৰ সময়তে ৩১.০৫.২০১৮ তাৰিখে বিচাৰৰ সন্মুখীন হয়। নথিত থকা সামগ্ৰীসমূহ বিবেচনা কৰি দুয়োপক্ষৰ শুনানি গ্ৰহণ কৰাৰ পিছত বিচাৰ আদালতে ওপৰত উল্লেখ কৰা দুয়োজন আপীলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে ভাৰতীয় দণ্ডবিধি আইনৰ ধাৰা ৩০২/৩৪ৰ অধীনত অভিযোগ গঠন কৰে।

v) গোচৰীয়া পক্ষই আপীলকাৰীসকলৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগটো প্ৰমাণ কৰিবলৈ গোচৰীয়া পক্ষৰ ১০(দহ) জন সাক্ষীক পৰীক্ষা কৰে। আপীলকাৰীসকলক ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি আইন, ১৯৭৩-ৰ ৩১৩ নং ধাৰাত পৰীক্ষা কৰা হৈছিল, যি সময়ত তেওঁলোকে গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষীসকলৰ সাক্ষ্যক অস্বীকাৰ

কৰিছিল আৰু নিজকে নিৰ্দোষী বুলি দাবী কৰিছিল। কিন্তু তেওঁলোকে আত্মপক্ষৰ সমৰ্থিত কোনো সাক্ষ্য দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছিল।

vi) শেষত এই বিবাদিত ৰায়দানৰ দ্বাৰা ওপৰত উল্লেখ কৰা আপীলকাৰীসকলক বিচাৰ আদালতে দোষী সাব্যস্ত কৰি শাস্তি প্ৰদান কৰে, যিটো ইতিমধ্যে ওপৰত ২ নং অনুচ্ছেদত বৰ্ণনা কৰা হৈছে।

৫. বিদ্বান সত্ৰ ন্যায়াধীশ শোণিতপুৰ, তেজপুৰৰ সন্মুখত সত্ৰ গোচৰ নং ৯৬/২০১৮ত নিৰ্ণয় কৰিবলগীয়া বিষয়টো নিম্নলিখিত ধৰণৰ আছিল:-

"অভিযুক্ত অনিল বসুমতাৰী আৰু লক্ষীমায়া বসুমতাৰীয়ে উমৈহতীয়া উদ্দেশ্যৰে ১৭-০২-২০১৮ তাৰিখে নিশা প্ৰায় ১০ বজাত মিছামাৰী থানাৰ অন্তৰ্গত ১ নং ভেৰভেৰীত কেশৰাম মুছাহাৰীক মাৰপিট কৰে যাৰ ফলত পিছদিনা অৰ্থাৎ ১৮-০২-২০১৮ তাৰিখে তেওঁৰ আঘাতৰ বাবে মৃত্যু হয় আৰু সেয়ে তেওঁলোকে ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩০২/৩৪ৰ অধীনত দণ্ডনীয় অপৰাধ সংঘটিত কৰিছে নেকি?"

৬. বিজ্ঞ ন্যায়মিত্ৰ (এমিকাচ কুৰী)ৰ লগতে অসমৰ বিজ্ঞ অতিৰিক্ত লোক অধিবক্তাৰ প্ৰতিদ্বন্দ্বী দাখিলসমূহ বিবেচনা কৰাৰ আগতে নথিত উপলব্ধ প্ৰমাণসমূহ চাওঁ আহক।

৭. মৃতকৰ জোঁৱাই অভিযোজন পক্ষৰ ১ নং সাক্ষী নিৰ্মল স্বৰ্গীয়াৰে সাক্ষ্যত কৈছে যে ১৭.০২.২০১৮ তাৰিখে মৃতকেশৰাম মুছাহাৰীয়ে পত্নী যোগেশ্বৰী মুছাহাৰীৰ সৈতে ৰাতি প্ৰায় ১১:০০ বজাত শামচন (শ্মশান)লৈ পূজা কৰিবলৈ গৈছিল আৰু পূজাৰ পৰা উভতি অহাৰ পিছত সুভাষ বৰোৰ ঘৰত মৃতক আৰু আপীলকাৰীৰ মাজত কাজিয়া হৈছিল। ইয়াৰ পিছত মৃতকজনে পত্নীৰ সৈতে ঘৰলৈ উভতি আহিছিল আৰু সেই নিশাই আপীলকাৰীসকলে মৃতকৰ ঘৰলৈ আহি পুনৰ কাজিয়া আৰম্ভ কৰিছিল। তেওঁ কয় যে দুয়োজন আপীলকাৰীয়ে মৃতকক বাঁহৰ লাঠিৰে মাৰপিট কৰিছিল। মৃতকৰ ঘৰত হুলস্থূল শুনি তেওঁ ততাতৈয়াকৈ তালৈ যায় আৰু মৃতকক পৰি থকা অৱস্থাত দেখা পায়। তেওঁ লগতে দেখে যে দুয়োজন অভিযুক্ত মৃতকৰ ওচৰত থিয় হৈ আছে, আৰু ঘটনাস্থলীত এটা লাঠি পৰি আছে। পিছদিনা দিনৰ প্ৰায় ২:০০ বজাত মৃতকৰ মৃত্যু হয়। গোচৰীয়া পক্ষৰ ১ নম্বৰ সাক্ষীয়ে আৰু কয় যে তেওঁ মৃতকৰ বুকুৰ বাওঁফালে আঘাত দেখা পায়। গোচৰীয়া পক্ষৰ ১ নম্বৰ সাক্ষীয়ে

উল্লেখ কৰিছে যে পিছদিনা মৃতকৰ পত্নীয়েও তেওঁক ঘটনাৰ বিষয়ে অৱগত কৰে। তেওঁ চুৰংহাল প্ৰতিবেদনখন প্ৰদৰ্শক-১ হিচাপে আৰু তাত তেওঁৰ স্বাক্ষৰ প্ৰদৰ্শক-১ (১) হিচাপে প্ৰদৰ্শন কৰে।

৮. জেৰাৰ সময়ত অভিযোজন সাক্ষী নং-১য়ে কৈছে যে তেওঁ মৃতকক কোনে মাৰপিট কৰিছিল আৰু ঘটনাটো কেনেকৈ সংঘটিত হৈছিল সেয়া তেওঁ দেখা নাছিল। তেওঁ লগতে সাক্ষ্য দিছিল যে তেওঁ চুৰংহাল প্ৰতিবেদনৰ বিষয়বস্তু প্ৰদৰ্শক-১ হিচাপে নাজানে। অভিযোজন সাক্ষী নং-১ এ কৈছে যে তেওঁৰ পিতৃ কেশৰাম মাজাহাৰীয়ে সুৰাপান কৰাৰ অভ্যাস আছিল আৰু ঘটনাৰ দিনাও তেওঁ সুৰা সেৱন কৰিছিল। তেওঁ লগতে সাক্ষ্য দিছে যে আৰক্ষীয়ে ঘটনাৰ স্থানৰ পৰা বাঁহ লাঠি জব্দ কৰা নাছিল। তেওঁক বিদ্বান প্ৰতিৰক্ষা অধিবক্তাই কিছুমান উত্তৰসূচক(suggestive) প্ৰশ্ন সুধিছিল যিবোৰৰ উত্তৰ তেওঁ নেতিবাচক দিছিল। তেওঁ লগতে সাক্ষ্য দিছে যে তেওঁ আৰক্ষীৰ আগত বক্তব্য দিছিল যে যিহেতু আঘাতবোৰ ইমান গুৰুতৰ নাছিল সেয়েহে তেওঁলোকে তেওঁৰ পিতৃক চিকিৎসালয়লৈ লৈ যোৱা নাছিল।

৯. অভিযোজন পক্ষৰ ১ নং সাক্ষীৰ পত্নী আৰু মৃতকৰ কন্যা অভিযোজন পক্ষৰ ২ নং সাক্ষী অনিমা স্বৰ্গলীয়ে সাক্ষ্যত কৈছে যে ১৭.০২.২০১৮ তাৰিখে নিশা তেওঁলোকে ৰাতিৰ আহাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পিছত বিচনাত শুই থাকোঁতে আপীলকাৰীসকলৰ জোঁৱাই সোমেশ্বৰ বৰোৰ চৌহদত হুলস্থূল শব্দ শুনিছিল। আৰু সেই নিশাই চিৰা বৰোৱে তেওঁলোকৰ ঘৰলৈ আহি তেওঁলোকক জগাই ঘটনাৰ বিষয়ে অৱগত কৰিছিল। তেওঁলোকে লগে লগে ঘটনাস্থলীলৈ লৰালৰিকৈ যায় আৰু সোমেশ্বৰ আৰু চিৰা বৰোৱে তাইৰ দেউতাকক তাৰ ঘৰলৈ লৈ আহে। তাই এইটোও সাক্ষ্যত কৈছে যে যেতিয়া তাইৰ দেউতাকে সজ্ঞানে ঘূৰি আহে, তেতিয়া তেওঁ কয় যে আপীলকাৰী লক্ষী আৰু অনিলে তেওঁক মাৰপিট কৰিছে। তাই আপীলকাৰীসকলক জখমীক চিকিৎসকৰ ওচৰলৈ লৈ যাবলৈ কয়, কিন্তু পিছদিনা তাইৰ দেউতাকৰ মৃত্যু হয়। ২নং সাক্ষীয়েও কৈছে যে আপীলকাৰীসকলৰ মাৰপিটৰ ফলত তাইৰ দেউতাকৰ বুকুৰ হাড় ভাঙি গৈছিল।

১০. জেৰাৰ সময়ত অভিযোজন পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীয়ে সাক্ষ্যত কৈছে যে তেওঁ আৰু তেওঁৰ স্বামী পিতৃ-মাতৃৰ সৈতে একেটা চৌহদতে বাস কৰিছিল। ঘটনাৰ বিষয়ে শুনি তেওঁ আৰু তেওঁৰ স্বামীয়ে ঘটনাস্থলীলৈ লৰালৰিকৈ যায়। তেওঁ লগতে সাক্ষ্যত

কৈছে যে তেওঁৰ মৃত পিতৃয়ে তেওঁক কৈছিল যে আপীলকাৰীসকলে তেওঁৰ ঘৰলৈ আহি বিচনাৰ পৰা ছমেশ্বৰৰ সীমালৈ লৈ যায় আৰু তেওঁক মাৰপিট কৰে। তেওঁ লগতে সাক্ষ্যত কৈছে যে প্ৰথম অৱস্থাত তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পিতৃৰ কোনো জখম লক্ষ্য কৰা নাছিল আৰু যিহেতু তেওঁলোকৰ হাতত টকা নাছিল, সেয়েহে তেওঁলোকে লগে লগে পিতৃক চিকিৎসালয়লৈ লৈ যাব পৰা নাছিল। তেওঁ লগতে কয় যে তেওঁৰ মৃত পিতৃৰ সুৰা সেৱন কৰাৰ অভ্যাস আছিল আৰু ঘটনা সংঘটিত হোৱা দিনাও তেওঁৰ পিতৃয়েও সুৰা সেৱন কৰিছিল। তেওঁক সোধা এটা উত্তৰসূচক প্ৰশ্নৰ উত্তৰত তেওঁ নেতিবাচক উত্তৰ দিছিল আৰু তেওঁ আৰক্ষীক কোৱা নাই যে তেওঁৰ পিতৃয়ে যেতিয়া নিজৰ জ্ঞান ঘূৰাই পাইছিল তেতিয়া তেওঁ কৈছিল যে আপীলকাৰী অনিল আৰু লক্ষ্মীয়ে তেওঁক মাৰপিট কৰিছিল।

১১. গোচৰীয়া পক্ষৰ ৩ নং সাক্ষী ডাঃ অচিনতা কুমাৰ বৰুৱা, চিকিৎসা বিষয়া য়ে সাক্ষ্যত কৈছে যে ১৯.০২.২০১৮ তাৰিখে তেওঁ কেশৰাম মুছাহাৰীৰ মৃতদেহৰ মৰণোত্তৰ পৰীক্ষা কৰিছিল আৰু তলত দিয়া তথ্যসমূহ পাইছিল:

বাহ্যিক অৱয়ব:

ৰিগ'ৰ মাটিছ থকা সতেজ অৱস্থাত এজন বৃদ্ধ মতা মানুহ। বুকুৰ বাওঁফালে, পিঠি আৰু ফ্লেংকত একাইম'ছিছ।

বক্ষস্থল: ৱালচ্, কামিহাড় আৰু কাৰ্টিলেজ। ভাণ্ডি যোৱা কামিহাড়ৰ: নৱম, দশম আৰু একাদশ

প্লৰে - হেমোথ'ৰেব্ৰ, বাওঁ হাওঁফাওঁত জমা হোৱা। পেট: প্লীহা:ফাটি যোৱা।

আন সকলো অংগ সুস্থ। আঘাতবোৰ মৃত্যুৰ আগতে ভোটা অস্ত্ৰৰ দ্বাৰা কৰা আঘাত।

চিকিৎসজনে মত প্ৰকাশ কৰে যে মৃত্যুৰ কাৰণ হল শ্বক আৰু আঘাতৰ ফলত হোৱা ৰক্তক্ষৰণ আৰু আঘাতবোৰ এজন ব্যক্তিৰ মৃত্যুৰ কাৰণ হ'বলৈ যথেষ্ট। চিকিৎসকে মৰণোত্তৰ পৰীক্ষাৰ প্ৰতিবেদন প্ৰদৰ্শক-২ হিচাপে প্ৰমাণ কৰে।

১২. অভিযোজন পক্ষৰ ৪ নং সাক্ষী শ্ৰী ছিবা বৰোৱে সাক্ষ্যত কৈছে যে ১৭.০২.২০১৮ তাৰিখে নিশা প্ৰায় ১০:৩০ বজাত হুলস্থূল শুনি তেওঁ ঘটনাস্থলীলৈ লৰালৰিকৈ যায় আৰু সোমেশ্বৰ বৰোৰ সীমাত কেশৰাম মুছাহাৰীক দেখে। তেওঁ

কেশৰাম মুছাহাৰীৰ ওচৰত থিয় হৈ থকা আপীলকাৰীসকলকো দেখে। তাৰ পিছত তেওঁ সোমেশ্বৰ বৰোৰ সৈতে জখমীজনক কোঠালৈ লৈ আহে। সেই সময়ত মৃতকে তেওঁক কৈছিল যে তেওঁক মাৰপিট কৰা হৈছে, কিন্তু যিহেতু তেওঁলোকে ভুক্তভোগীৰ কোনো আঘাত দেখা পোৱা নাছিল, সেয়েহে তেওঁলোকে আহতজনক চিকিৎসালয়লৈ লৈ যোৱা নাছিল আৰু পিছদিনা তেওঁৰ মৃত্যু হৈছিল।

১৩. জেৰাৰ সময়ত অভিযোজন সাক্ষী নং-৪ এ সাক্ষ্যদান কৰিছে যে যেতিয়া তেওঁ ঘটনাস্থলীত উপস্থিত হৈছিল তেতিয়া তেওঁ কেৱল আপীলকাৰীসকলকহে দেখিছিল। ঘটনাস্থলীত তেওঁ ধপধপ শব্দ শুনিছিল যদিও তেওঁ ঘটনাটো দেখা নাছিল। তেওঁ আৰু কয় যে সেইদিনা তেওঁলোকৰ গাঁৱত এখন পূজা হৈছিল য'ত মৃত ব্যক্তিজনে পুৰোহিত হিচাপে সেৱা আগবঢ়াইছিল আৰু পূজাত মদ আগবঢ়োৱা হৈছিল। তেওঁ আৰক্ষীৰ আগত কোৱা নাছিল বুলি কোৱা এটা উত্তৰসূচক(suggestive) প্ৰশ্নৰ তেওঁ নেতিবাচক উত্তৰ দিছে যে- মই সোমেশ্বৰ বৰাৰ সীমাত কেশৰাম মুছাহাৰীক দেখিলোঁ। মই কেশৰাম মুছাহাৰীৰ ওচৰত অভিযুক্তসকলক থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ। সেই সময়ত কেশৰামে মোক ক'লে যে তেওঁক মাৰপিট কৰা হৈছে।

১৪. মৃতকৰ কন্যা অভিযোজন পক্ষৰ ৫ নং সাক্ষী শ্ৰীমতী জুনু মুছাহাৰীয়ে সাক্ষ্যত কৈছে যে ঘটনাৰ দিনা তেওঁ তেজপুৰত আছিল। তেওঁ আৰু কয় যে ঘটনাৰ পিছদিনা তেওঁৰ ককায়েক অনিমা স্বৰ্গীয়াৰে তেওঁক ফোন কৰি লক্ষ্মী আৰু অনিলে তেওঁলোকৰ পিতৃক মাৰপিট কৰা আৰু তেওঁৰ অৱস্থা গুৰুতৰ বুলি জনাইছিল। তেওঁ সাক্ষ্যত কৈছে যে তেওঁ তেওঁৰ পিতৃক আঘাতপ্ৰাপ্ত অৱস্থাত লগ পাইছিল আৰু তেওঁ তেওঁক কৈছিল যে লক্ষ্মী আৰু অনিলে তেওঁক সোমেশ্বৰ বৰোৰ সীমাত মাৰপিট কৰিছিল। তেওঁ লগতে সাক্ষ্যদান কৰিছে যে তেওঁৰ পিতৃয়েও তেওঁক কৈছিল যে তেওঁৰ বুকু, মূৰ আৰু পেটত বিষ হৈছিল। তেওঁ লগতে সাক্ষ্যদান কৰিছিল যে তেওঁলোকে অভিযুক্ত ব্যক্তিসকলক আহতজনক চিকিৎসালয়লৈ লৈ যাবলৈ কৈছিল কিন্তু তেওঁলোকে লৈয়োৱা নাছিল। ইয়াৰ মাজতে তেওঁৰ পিতৃৰ মৃত্যু হয়। তাৰ পিছত তেওঁ থানালৈ গৈ এজাহাৰ দাখিল কৰে। তেওঁ এজাহাৰখন প্ৰদৰ্শক-৩ হিচাপে প্ৰদৰ্শন কৰিছে আৰু তাত তেওঁৰ স্বাক্ষৰ প্ৰদৰ্শক-৩(১) হিচাপে প্ৰদৰ্শন কৰিছে।

১৫. জেৰাৰ সময়ত তেওঁ সাক্ষ্যদান কৰিছে যে পুৱা প্ৰায় ৯:০০ বজাত তেওঁৰ জ্যেষ্ঠ ভগ্নীৰ পৰা ঘটনাৰ বিষয়ে জানিছিল। তেওঁ লগতে সাক্ষ্যদান কৰিছে যে

তেওঁৰ পিতৃৰ সুৰা সেৱন কৰাৰ অভ্যাস আছিল। বিদ্বান প্ৰতিপক্ষৰ অধিবক্তাই উত্থাপন কৰা কিছুমান উত্তৰসূচক প্ৰশ্নৰ তেওঁ নেতিবাচক উত্তৰ দিছিল। প্ৰতিপক্ষৰ অধিবক্তাই দিয়া উক্তি তেওঁ অস্বীকাৰ কৰিছে যে তেওঁ আৰক্ষীৰ আগত কোৱা নাই যে তেওঁৰ পিতৃয়ে তেওঁক কৈছিল যে আপীলকাৰীসকলে তেওঁক মাৰপিট কৰিছে।

১৬. গোচৰীয়া পক্ষৰ ৬ নং সাক্ষী শ্ৰীমতী যোগেশ্বৰী মুছাহাৰীয়ে সাক্ষ্যত কৈছে যে ঘটনাৰ দিনা তেওঁ আৰু তেওঁৰ স্বামী ৰাতিৰ আহাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পিছত শুই আছিল। লগতে তেওঁ সাক্ষ্যত কৈছে যে তেওঁৰ স্বামী তেওঁলোকৰ ঘৰৰ সন্মুখৰ কাষৰ কোঠাত শুইছিল। ৰাতি প্ৰায় ৩:০০ বজাত তেওঁৰ স্বামীয়ে তেওঁক এগিলাচ পানী বিচাৰিলে আৰু ক'লে যে দুয়োজন আপীলকাৰীয়ে তেওঁক বাটাম (কাঠৰ টুকুৰা)ৰে মাৰপিট কৰিছিল। ইয়াৰ উপৰিও তেওঁ সাক্ষ্যত কৈছে যে পিছদিনা পুৱা প্ৰায় ১০:০০ বজাত তেওঁৰ স্বামীৰ মৃত্যু হয়।

১৭. জেৰাৰ সময়ত তেওঁ সাক্ষ্যত কৈছে যে পুৱা প্ৰায় ১০:০০ বজাত স্বামীৰ মৃত্যুৰ পিছত তেওঁ ঘটনাটোৰ বিষয়ে ভতিজা নমল স্বৰ্গীয়ক জনাইছিল আৰু তেওঁ আৰক্ষীক খবৰ দিছিল। ৬নং সাক্ষীয়ে লগতে সাক্ষ্যত কৈছে যে তেওঁৰ স্বামীয়ে পূজাত উপস্থিত হৈ ঘৰলৈ আহি সুৰা সেৱন কৰি শুবলৈ গৈছিল। তেওঁ লগতে সাক্ষ্যত কৈছে যে তেওঁ স্বামীৰ কঁকাল, বুকু আৰু পিঠিত আঘাত দেখা পাইছিল।

১৮. অভিযোজন পক্ষৰ ৭ নং সাক্ষী শ্ৰী সুভাষ বৰোৱে সাক্ষ্যত কৈছে যে এই ঘটনা মাৰ্চ মাহৰ নিশা সংঘটিত হৈছিল, সেইদিনা ঘৰত পূজা কৰা হৈছিল। তেওঁ লগতে সাক্ষ্যত কৈছে যে মৃত কেশৰামও পূজাত উপস্থিত হৈ নিজৰ ঘৰলৈ উভতি গৈছিল। তেওঁ সাক্ষ্যত কৈছে যে প্ৰায় ৯.৩০ বজাত মৃতক কেশৰামৰ ঘৰত হুলস্থূল হৈছিল আৰু তাৰ পিছত তেওঁ তাত উপস্থিত হৈ, তেওঁ দেখিলে যে দুয়োজন আপীলকাৰীয়ে মৃতকৰ সৈতে কাজিয়া কৰি আছে। তেওঁ সাক্ষ্যত কৈছে যে পিছদিনা কেশৰামৰ তেওঁৰ ঘৰত মৃত্যু হয়। অভিযোজন সাক্ষী নং-৭ ক বিৰোধী সাক্ষী হিচাপে ঘোষণা কৰা হৈছিল আৰু অভিযোজন পক্ষই কৰা জেৰাৰ সময়ত তেওঁ অস্বীকাৰ কৰিছিল যে তেওঁ আৰক্ষীৰ আগত কৈছিল যে আপীলকাৰীসকলে কেছাৰামক মাৰপিট কৰে যাৰ ফলত তেওঁ আঘাতপ্ৰাপ্ত হয় আৰু তাৰ পিছত তেওঁৰ মৃত্যু হয়।

১৯. প্রতিপক্ষৰ দ্বাৰা জেৰাৰ সময়ত ৭নং সাক্ষীয়ে সাক্ষ্যত কৈছে যে আপীলকাৰী আৰু মৃতকৰ ঘৰৰ ওচৰতে নানা বসুমতাৰী, প্ৰণৱ বসুমতাৰী আৰু জিতেন তান্তিৰ ঘৰ আছে। তেওঁ সাক্ষ্যত কৈছে যে মৃতকে পুৰোহিত হিচাপে পূজা কৰিছিল আৰু তেওঁ ৰাতি প্ৰায় ৯.৩০ বজাত সুৰা সেৱন কৰি ৭নং সাক্ষীৰ ঘৰৰ পৰা ওলাই গৈছিল। তেওঁ সাক্ষ্যত কৈছে যে তেওঁ মৃতকৰ ঘৰত কোনো কাজিয়া হোৱা দেখা নাছিল। তেওঁক বিদ্বান প্রতিপক্ষৰ অধিবক্তাই কিছুমান উত্তৰসূচক(suggestive) প্ৰশ্ন সুধিছিল যাৰ উত্তৰ তেওঁ নেতিবাচক দিছিল।

২০. অভিযোজন সাক্ষী-৮, সোমেশ্বৰ বৰোৱে সাক্ষ্যত কৈছে যে যি নিশা ঘটনাটো সংঘটিত হৈছিল, সেই নিশা তেওঁ শুই থকাৰ সময়ত প্ৰকৃতিৰ আহ্বান শুনি তেওঁ সাৰ পাই উঠিছিল। সেই সময়ত তেওঁ মৃতকৰ ঘৰৰ ওচৰত হুলস্থূল শুনিছিল। তেওঁ কয় যে তেওঁ তাত লৰালৰিকৈ উপস্থিত হৈ কেশৰামক আঁঠু লৈ থকা অৱস্থাত দেখিলে, তেওঁ ৰাস্তাৰ কাষৰ বাঁহৰ বেৰখনৰ ফালে বাগৰি আছিল। অভিযোজন সাক্ষী-৮ এ জনসাধাৰণৰ পৰা শুনিছে যে আপীলকাৰী লক্ষীমায়াই মৃতকক লাঠিৰে আক্ৰমণ কৰিছিল, যাৰ ফলত কেশৰাম আঘাতপ্ৰাপ্ত হৈছিল। তেওঁ লগতে কয় যে আহতজনক ততাতৈয়াকৈ চিকিৎসালয়লৈ অনা হোৱা নাছিল আৰু আবেলি প্ৰায় ৩:০০ বজাত কেশৰামৰ মৃত্যু হৈছিল।

২১. জেৰাৰ সময়ত ৮ নং সাক্ষীয়ে সাক্ষ্যত কৈছে যে তেওঁ ব্যক্তিগতভাৱে কোনো ঘটনা দেখা নাছিল। তেওঁ লগতে সাক্ষ্যত কৈছে যে নিশা ১০:০০ বজাত মৃতকক আঁঠুকাটি বাঁহৰ জেওৰাৰ মুখ কৰি থকা দেখিছিল। তেওঁ লগতে সাক্ষ্যত কৈছে যে সেই সময়ত মৃতকজন মদ্যপান অৱস্থাত আছিল। তেওঁ লগতে সাক্ষ্যত কৈছে যে তেওঁৰ আগমনৰ পিছত, যেতিয়া ছিবা বৰো তাত উপস্থিত হৈছিল, তেওঁ ছিবা বৰোৰ সৈতে মৃতকক ঘৰলৈ লৈ আহিছিল। তেওঁ লগতে সাক্ষ্যত কৈছে যে সেই সময়ত মৃতকে তেওঁলোকক একো কোৱা নাছিল। তেওঁ লগতে সাক্ষ্যত কৈছে যে তেওঁ কেশৰামৰ শৰীৰত কোনো আঘাত দেখা নাছিল আৰু তেওঁ কেশৰামৰ কেনেকৈ মৃত্যু হৈছিল সেই বিষয়ে নাজানে।

২২. অভিযোজন পক্ষৰ ৯ নং সাক্ষী তদন্তকাৰী বিষয়া শ্যাম টেৰাঙে সাক্ষ্যত কৈছে যে এজাহাৰ দাখিল কৰাৰ পূৰ্বে এজাহাৰকাৰী জুনু মুছাহাৰীয়ে থানাত উপস্থিত হৈ ঘটনাৰ বিষয়ে অৱগত কৰে। উক্ত তথ্যৰ ভিত্তিত তেওঁ ১৮.০২.২০১৮ তাৰিখে, প্ৰায় ৩:২০ বজাত মিছামাৰী থানাৰ সাধাৰণ পঞ্জী (জি. ডি. ই) নং

৩৯১/২০১৮ প্রস্তুত কৰিছিল। উক্ত সাধাৰণ পঞ্জীখন প্ৰদৰ্শক-৪ হিচাপে প্ৰদৰ্শিত হৈছে। তেওঁ আৰু সাক্ষ্যত কৈছে যে প্ৰদৰ্শক-৩ হিচাপে প্ৰদৰ্শিত এজাহাৰ লাভ কৰাৰ পিছত তেওঁ সেইখন পঞ্জীয়ন কৰিছিল আৰু নিজেই গোচৰৰ তদন্ত আৰম্ভ কৰিছিল। তেওঁ ঘটনাস্থলী পৰিদৰ্শন কৰে, সাক্ষীৰ জবানবন্দি লিপিবদ্ধ কৰে, মৃতদেহটোৰ ওপৰত চুৰংহাল কৰে, মৃতদেহটো মৰণোত্তৰ পৰীক্ষাৰ বাবে প্ৰেৰণ কৰে, ঘটনাস্থলীৰ মানচিত্ৰ অংকন কৰে, যিটো প্ৰদৰ্শক-৫ হিচাপে প্ৰদৰ্শিত হয়, অভিযুক্ত ব্যক্তিসকলক আটক কৰে, মৰণোত্তৰ পৰীক্ষাৰ প্ৰতিবেদন সংগ্ৰহ কৰে আৰু তদন্ত সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ পিছত ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ৩০২ ধাৰাত অভিযুক্ত ব্যক্তিসকলৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগনামা দাখিল কৰে, যিটো প্ৰদৰ্শক-৬ হিচাপে প্ৰদৰ্শিত হয়। তেওঁ লগতে সাক্ষ্যদান কৰিছে যে সুভাষ বৰুৱে (গোচৰীয়া পক্ষৰ ৭ নম্বৰ সাক্ষী) ১৯৭৩ চনৰ ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধিৰ ১৬১ নং ধাৰাৰ অধীনত তেওঁৰ সন্মুখত উল্লেখ কৰিছে যে “সকলোবোৰ আৰম্ভ হৈছিল অনিল আৰু লক্ষীমায়া বসুমতাৰীৰ পুত্ৰ কেশৰাম বৰা আৰু সোমেশ্বৰ বৰ মাজত কিছু সীমা বিবাদলৈ হোৱা তৰ্কাতৰ্কি পৰা, পিছলৈ সেই নিশাই তেওঁলোকৰ মাজত কাজিয়া হৈছিল, অনিল আৰু তেওঁৰ পত্নীয়ে কেশৰামক মাৰপিট কৰিছিল যাৰ বাবে তেওঁ আঘাতপ্ৰাপ্ত হৈছিল আৰু আজি তেওঁৰ মৃত্যু হৈছে।” তেওঁ গোচৰ পঞ্জী খন প্ৰদৰ্শক-৭ হিচাপে আৰু সুভাষ বৰুৰ বক্তব্য প্ৰদৰ্শক-৭ (১) হিচাপে প্ৰদৰ্শন কৰে।

২৩. জেৰাৰ সময়ত তেওঁ উল্লেখ কৰে যে সাধাৰণ পঞ্জীৰ ভিত্তিত তেওঁ প্ৰথমে ঘটনাস্থলী পৰিদৰ্শন কৰিছিল, ঘটনাস্থলীৰ মানচিত্ৰ প্ৰস্তুত কৰিছিল, চুৰংহাল কৰিছিল, সাক্ষীৰ জবানবন্দি লিপিবদ্ধ কৰিছিল আৰু যিহেতু ৰাতি আছিল, সেয়েহে পিছদিনা পুৱা তেওঁ মৃতদেহটো মৰণোত্তৰ পৰীক্ষাৰ বাবে পঠিয়াইছিল। তেওঁ আৰু কয় যে সাধাৰণ পঞ্জীৰ ভিত্তিত তেওঁ এই সকলোবোৰ পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিছিল আৰু তেওঁ ১৮.০২.২০১৩ তাৰিখে সন্ধিয়া ৬.১৫ বজাত এজাহাৰ (এফ আই আৰ) লাভ কৰিছিল। অভিযোজন সাক্ষী নং-৯ এ সাক্ষ্যত কৈছে যে প্ৰদৰ্শক-৩, অৰ্থাৎ এফ. আই. আৰ. আৰু প্ৰদৰ্শক-৪, অৰ্থাৎ মিছামাৰী থানাৰ সাধাৰণ পঞ্জী নং ৩৯৯/২০১৮ ত, তথ্যদাতা জুন্ সুৰ্গীয়া, অনিমা সুৰ্গীয়া বা আন কোনো সাক্ষীৰ আগত দিয়া মৃত্যুকালীন উক্তিৰ সন্দৰ্ভত একো উল্লেখ নাই। অভিযোজন সাক্ষী নং-৯য়ে কৈছে যে নিৰ্মল সুৰ্গীয়ায়ে(অভিযোজন সাক্ষী নং-১) তেওঁক কোৱা নাছিল যে “পূজাৰ পৰা উভতি অহাৰ পিছত মৃতক আৰু অভিযুক্ত ব্যক্তিৰ মাজত সুভাষ বড়োৰ ঘৰত কাজিয়া সংঘটিত হয়। ইয়াৰ পিছতে পত্নীৰ সৈতে মৃত লোকজন নিজ

ঘৰলৈ আহিছিল। উক্ত নিশা দুয়োজন অভিযুক্ত ব্যক্তিয়ে মৃতকৰ ঘৰলৈ আহি পুনৰ কাজিয়া আৰম্ভ কৰে। হুলা শূনি মই মৃতকৰ ঘৰলৈ গৈ মৃতকক বেঁকা হৈ থকা আৰু মৃতকৰ ওচৰত দুয়োজন অভিযুক্ত থিয় হৈ থকা অৱস্থাত দেখা পাওঁ। সংঘটিত স্থানত এটা লাঠিও পৰি থকা দেখা পাওঁ।”

২৪. অভিযোজন পক্ষৰ ৯ নং সাক্ষীয়ে এই গোচৰৰ সন্দৰ্ভত কোনো অস্ত্ৰ জব্দ কৰা নাই বুলি কৈছে। তেওঁ লগতে কৈছে যে অনিমা স্বৰ্গলীয়ে তেওঁৰ আগত কোৱা নাছিল যে "মোৰ মৃত পিতৃয়ে আমাক কৈছিল যে অভিযুক্ত ব্যক্তিসকলে মৃতকৰ ঘৰলৈ আহি বিচনাৰ পৰা তেওঁক ছমেশ্বৰৰ সীমালৈ লৈ গৈছিল য'ত মোৰ পিতৃক অভিযুক্তসকলে আক্ৰমণ কৰিছিল। যেতিয়া মোৰ দেউতাকে আমাৰ সন্মুখত ঘটনাটোৰ বিষয়ে ক'লে, তেতিয়া আমি ঘটনাটোৰ বিষয়ে জানিব পাৰিলোঁ। আমি আমাৰ দেউতাকক ঘৰত ৰখিলোঁ কাৰণ আমি প্ৰথমতে কোনো আঘাত দেখা নাই। আমাৰ ওচৰত কোনো টকা নাই গতিকে আমাৰ ইচ্ছাৰ পিছতো আমি আমাৰ দেউতাকক চিকিৎসাৰ বাবে ততাতৈয়াকৈ চিকিৎসালয়লৈ লৈ যোৱা নাছিলোঁ।" ৯ নং সাক্ষীয়ে লগতে কয় যে অনিমা স্বৰ্গীয়াৰে কৈছে যে "মোৰ দেউতাকে আমাক কৈছিল যে অভিযুক্ত অনিল বসুমতাৰী আৰু তেওঁৰ পত্নী লক্ষ্মীয়ে মোক মাৰপিট কৰিছিল।”

২৫. অভিযোজন পক্ষৰ ৯ নং সাক্ষীয়ে কৈছে যে অভিযোজন পক্ষৰ ৪ নং সাক্ষী ছিবা বৰাই তেওঁৰ সন্মুখত কোৱা নাছিল যে “মই সোমেশ্বৰ বৰোৰ সীমাত কেশৰাম মুখাহাৰীক দেখিলোঁ। মই অভিযুক্ত ব্যক্তিসকলক কেশৰাম মুখাহাৰীৰ ওচৰত থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ। সেই সময়ত কেশৰামে মোক কৈছিল যে তেওঁক আক্ৰমণ কৰা হৈছে।”

২৬. অভিযোজন পক্ষৰ ৯ নং সাক্ষীয়ে সাক্ষ্যত কৈছে যে জুনু মুচাহৰীয়ে (অভিযোজন পক্ষৰ ৫ নং সাক্ষী) তেওঁৰ সন্মুখত এই কথা কোৱা নাছিল যে “ ঘটনাৰ পিছদিনা মোৰ বাইদেউ অনিমা স্বৰ্গীয়ায়ে মোক ভৰভেৰীত থকা মোৰ পিতৃ-মাতৃৰ ঘৰলৈ মাতি আনিছিল এই বুলি কৈ যে লক্ষ্মী আৰু অনীলে আমাৰ পিতৃক মাৰপিট কৰিছে আৰু সেয়েহে তেওঁৰ অৱস্থা গুৰুতৰ। মই মোৰ পিতৃক আঘাতপ্ৰাপ্ত অৱস্থাত লগ পাইছিলোঁ আৰু মোৰ পিতৃয়ে মোক কৈছিল যে লক্ষ্মী আৰু অনীলে তেওঁক সোমেশ্বৰ বৰোৰ সীমাত মাৰপিট কৰিছিল। মোৰ পিতৃয়ে মোক এই

কথাও কৈছিল যে তেওঁৰ বুকু, মূৰ আৰু পেটত বিষ হৈছিল। তাৰ পিছত আমি অভিযুক্তসকলক আমাৰ ঘৰলৈ মোৰ পিতৃক চাবলৈ ক'লোঁ আৰু চিকিৎসালয়লৈ লৈ যাবলৈ ক'লোঁ কিন্তু তেওঁলোকে নাই। তাৰ পিছত মই এই কথা আৰক্ষীক অবগত কৰিবলৈ থানালৈ যাওঁ। ইয়াৰ মাজতে মোৰ পিতৃৰ মৃত্যু হৈছিল।” অভিযোজন পক্ষৰ ৯ নং সাক্ষীয়ে আৰু কৈছে যে জুনা মুছাহাৰীয়ে (অভিযোজন পক্ষৰ ৫ নং সাক্ষী) তেওঁক এই বুলি কৈছিল যে "ঘৰৰ পৰাই জনোৱা মতে মই এই কাণ্ডৰ বিষয়ে জানিব পাৰিলোঁ।”

২৭) অভিযোজন পক্ষৰ ৯ নং সাক্ষী এই কথাও কৈছে যে তেওঁৰ আগত দিয়া জবানবন্দীত জুগেশ্বৰী মুছাহাৰীয়ে (অভিযোজন পক্ষৰ ৬নং সাক্ষী) এই কথা উল্লেখ কৰা নাছিল যে "ৰাতিৰ আহাৰ খোৱাৰ পিছত মই মোৰ স্বামীৰ সৈতে শুই আছিলো। মোৰ স্বামীয়ে আগতে শুইছিল আমাৰ ঘৰৰ সন্মুখৰ কাষৰ কোঠাত।” ৰাতি প্ৰায় ৩ বজাত মোৰ স্বামীয়ে এগিলাচ পানী খাবলৈ বিচাৰে। সেই সময়ত তেওঁ মোক ক'লে যে অভিযুক্ত ব্যক্তিসকল লক্ষ্মী আৰু অনিলে তেওঁক মাতি নিয়াৰ পিছত “বাটাম”ৰ দ্বাৰা মাৰপিট কৰে। পিছদিনা ৰাতিপুৱা প্ৰায় ১০ বজাত মোৰ স্বামীৰ মৃত্যু হয়।” সাক্ষীসকলৰ জবানবন্দী থানাত লিপিবদ্ধ কৰা বুলি বিদ্বান প্ৰতিপক্ষঅধিবক্তাই দিয়া উক্তি(Suggestion)ক তেওঁ অস্বীকাৰ কৰিছে। বিদ্বান প্ৰতিৰক্ষা অধিবক্তাই তেওঁক সোধা আন কিছুমান উত্তৰসূচক প্ৰশ্ন(Suggestive question)ৰ নেতিবাচক উত্তৰ দিছে।

২৮. অভিযোজন পক্ষৰ ১০ নং সাক্ষী শ্ৰী লাক্ষ্য জ্যোতি দাসে সাক্ষ্যত কৈছে যে ১৮.০২.২০১৮ তাৰিখে তেওঁক খেলামাৰাত কাৰ্যবাহী দণ্ডাধীশ তথা চফ্ৰ বিষয়া হিচাপে কৰ্মৰত আছিল আৰু সেইদিনা মিছামাৰী থানাৰ সাধাৰণ পঞ্জীত ১৮.০২.২০১৮ তাৰিখৰ সাধাৰণ পঞ্জি নং ৩৯১ উল্লেখ কৰি তেওঁ কেশৰাম মুছাহাৰীৰ মৃতদেহৰ ওপৰত চুৰংহাল কৰিছিল আৰু তলত দিয়া তথ্যসমূহ পাইছিল:

মৃতদেহৰ বৰ্ণনা- পুৰুষ বয়স ৭০ বছৰ, মৃত্যুৰ আনুমানিক তাৰিখ ১৮.১২.২০১৮।
খবৰ অনুসৰি মৃতদেহটো ১ নং ভেৰবেৰী গাঁৱৰ মৃতকৰ ঘৰৰ শোৱা কোঠাত উদ্ধাৰ কৰা হৈছে। মৃতদেহটো পুৰণা আছিল।

মৃতদেহৰ অৱস্থান- ওপৰ ফালে মুখ কৰি বিচনাত পৰি থকা।

আঘাতৰ বৰ্ণনা- মুখ ফুলি যোৱা, পিঠিৰ ওপৰত ক'লা দাগ। বুকুৰ সোঁফালে ফুলি যোৱা

মৃত্যুৰ কাৰণ আৰু ব্যৱহাৰ কৰা অস্ত্ৰৰ বিষয়ে সাক্ষী আৰু আৰক্ষীৰ মতামত - সাক্ষীৰ বক্তব্য অনুসৰি মাৰপিট কৰাৰ ফলত মৃত্যু হয়। তেওঁ চুৰংহালৰ প্ৰতিবেদন প্ৰদৰ্শক-১ আৰু তেওঁৰ স্বাক্ষৰ প্ৰদৰ্শক-১(১) হিচাপে প্ৰদৰ্শন কৰে।

২৯. জেৰাৰ সময়ত অভিযোজন পক্ষৰ ১০ নং সাক্ষীয়ে কৈছে যে জুনু মুছাহাৰীক সাক্ষী হিচাপে উল্লেখ কৰা হোৱা নাছিল। তেওঁ লগতে কয় যে যিহেতু তদন্তটো তেওঁ নিজে কৰিছিল, গতিকে তেওঁ তদন্তকাৰী বিষয়াৰ স্বাক্ষৰ লোৱা নাছিল। তেওঁ লগতে কয় যে প্ৰদৰ্শক-১ত কোনো উল্লেখ নাই যে ইয়াক তদন্তকাৰী বিষয়াই তেওঁৰ অভিপ্ৰায়ত লিখিছিল। তেওঁ প্ৰদৰ্শক-১ত উল্লেখ কৰা ধৰণে তেওঁ আচলতে কোনো আঘাত দেখা নাছিল বুলি কোৱা উক্তি (Suggestion) কৰা তেওঁ অস্বীকাৰ কৰিছে।

৩০. ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি আইন, ১৯৭৩ৰ ৰ ৩১৩ নং ধাৰাৰ অধীনত কৰা পৰীক্ষাৰ সময়ত দুয়োজন আপীলকাৰীয়ে অভিযোজন পক্ষৰ সাক্ষীৰ সাক্ষ্যৰ সত্যতাক অস্বীকাৰ কৰিছে। দুয়োজনে কৈছে যে তেওঁলোকে কেশৰাম মুছাহাৰীক মাৰপিট কৰা নাই আৰু নিজকে নিৰ্দোষী বুলি দাবী কৰিছে।

৩১. বিজ্ঞ ন্যায়মিত্ৰ শ্ৰীমতী বি. শৰ্মাই যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰি কৈছে যে বৰ্তমানৰ গোচৰটোত আক্ৰমণৰ ঘটনাৰ কোনো প্ৰত্যক্ষদৰ্শী নাই আৰু সমগ্ৰ গোচৰটো কেৱল পৰিস্থিতিগত প্ৰমাণৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হৈছে। লগতে যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰে যে বিচাৰ আদালতে বিবাদিত ৰায়দানৰ ৩৫ নং দফাত উল্লেখ কৰা পৰিস্থিতিয়ে কেৱল বৰ্তমানৰ আপীলকাৰীক দোষী বুলি অনুমান নকৰে। লগতে যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰে যে বৰ্তমানৰ আপীলকাৰীক দোষী সাব্যস্ত কৰাৰ সিদ্ধান্ত লোৱাৰ বাবে বিচাৰ আদালতে যি পৰিস্থিতিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিছে, সেই পৰিস্থিতি সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰতিষ্ঠিত হোৱা নাই। তেখেতে লগতে উল্লেখ কৰিছে যে যদিও অভিযোজন পক্ষৰ সাক্ষীসকলৰ সাক্ষ্য তদন্তকাৰী বিষয়াই তেওঁলোকৰ আগত সাক্ষীসকলে প্ৰদান কৰা পূৰ্বৰ জৱানবন্দীৰ সন্দৰ্ভত বৈসাদৃশ্যপূৰ্ণ কৰিছিল, কিন্তু বিচাৰ আদালতে সাক্ষীসকলৰ সাক্ষ্যৰ বৈসাদৃশ্যৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখিব পৰা নাই আৰু এনে প্ৰমাণৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিছে যাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰা উচিত নাছিল। তেখেতে দাবী

কৰিছে যে সমগ্ৰ বিচাৰ গোচৰটো মৃতকে গোচৰীয় সাক্ষী-২ক দিয়া মৃত্যুৰ প্ৰাকমুহূৰ্তৰ মৌখিক জবানবন্দীৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হৈছে, কিন্তু বিচাৰ আদালতে এই কথাটো বিবেচনা কৰাত ব্যৰ্থ হৈছে যে মৃত ব্যক্তিজন মদ্যপান কৰি আছিল, তেওঁ সুৰা সেৱন কৰাৰ অভ্যাসত আছিল আৰু আনকি ঘটনাৰ তাৰিখতো তেওঁ ঘটনাৰ পূৰ্বে সুৰা সেৱন কৰিছিল আৰু সেয়েহে, বিজ্ঞ ন্যায়মিত্ৰ গৰাকীয়ে কয় যে বিচাৰ আদালতে মৃতকে তেওঁৰ কন্যা অৰ্থাৎ গোচৰীয় সাক্ষী-২ক দিয়া মৃত্যুকালীন উক্তিক অন্য কোনো সমৰ্থন নোহোৱাকৈ নিৰ্ভৰ কৰি ভুল কৰিছে। তেখেতে লগতে যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰে যে এজাহাৰত মৃত্যুকালীন উক্তি বিষয়ে একো উল্লেখ কৰা নাই আৰু বৰ্তমানৰ আপীলকাৰীসকলক জড়িত কৰা সকলো সাক্ষী আত্মীয় আৰু আগ্ৰহী সাক্ষী আছিল বুলি বিচাৰ আদালতে বিবেচনা কৰাত ব্যৰ্থ হৈছিল।

৩২. বিজ্ঞ ন্যায়মিত্ৰ গৰাকীয়ে এইবুলিও সাক্ষ্যত কৈছে যে, গোচৰীয়া পক্ষৰ ৬ নং সাক্ষী, যিগৰাকী মৃতকৰ পত্নী আৰু ঘটনাৰ তাৰিখত মৃতকৰ সৈতে আছিল, তাই ঘটনাৰ বিষয়ে একো কোৱা নাই আৰু তাই সাক্ষ্যত কৈছে যে, তাই ঘটনাৰ বিষয়ে তেতিয়াহে জানিব পাৰিছিল যেতিয়া তাইৰ স্বামীয়ে তাইক কৈছিল যে, আপীলকাৰীসকলে তেওঁক মাৰপিট কৰিছিল। কিন্তু বিজ্ঞ ন্যায়মিত্ৰ গৰাকীয়ে কয় যে, মৃতকে তাইক এই বিষয়ে কোৱাৰ আগতেই গোচৰীয়া পক্ষৰ ৬ নং সাক্ষীয়ে ঘটনাটোৰ বিষয়ে নজনোৱাটো অতি অস্বাভাৱিক। বিজ্ঞ ন্যায়মিত্ৰ গৰাকীয়ে কয় যে, যদি তাত চিঞৰ বাখৰ আৰু তাত মানুহ গোট খোৱা হৈছিল আৰু সঁচাকৈ এনে মাৰপিটৰ ঘটনা সংঘটিত হৈছিল, তেন্তে মৃতকৰ পত্নী অৰ্থাৎ গোচৰীয়া পক্ষৰ ৬ নং সাক্ষীয়ে ঘটনাটোৰ বিষয়ে অৱগত হ'ব লাগিছিল।

৩৩. আনহাতে, বিদ্বান অতিৰিক্ত চৰকাৰী অধিবক্তা শ্ৰীমতী এছ জাহানে ন্যায্যভাৱে দাখিল কৰিছে যে গোচৰীয়া পক্ষৰ বেছিভাগ সাক্ষীৰ সাক্ষ্যই পৰস্পৰ বিৰোধী, আৰু এই তথ্যটো শোণিতপুৰৰ বিদ্বান সত্ৰ ন্যায়াধীশে বৰ্তমানৰ আপীলকাৰীসকলৰ দোষী সাব্যস্ত হোৱাৰ সময়ত বিবেচনা কৰা নাছিল। তেখেতে দাখিল কৰিছে যে মৃতকে তেওঁক অভিযুক্ত অনিল বসুমতাৰী আৰু তেওঁৰ পত্নী লক্ষ্মীয়ে আক্ৰমণ কৰা বুলি কোৱা ২ নং সাক্ষীৰ সাক্ষ্যহে বিতৰ্কিত হৈ আছে। তেখেতে এইটোও দাখিল কৰিছে

যে যদিও মৃত্যুকালীন উক্তিৰ ভিত্তিত অভিয়ুক্তক দোষী সাব্যস্ত কৰাত কোনো বাধা নাই, তথাপিও বিচক্ষণৰ বাবে মৃত্যুকালীন উক্তি আন কোনো স্বতন্ত্র প্ৰমাণৰ দ্বাৰা সমৰ্থিত হ'ব লাগে।

৩৪. মই দুয়োপক্ষৰ বাবে বিদ্বান অধিবক্তাই দিয়া যুক্তি বিবেচনা কৰিছো আৰু গোচৰৰ নথিত উপলব্ধ সমলসমূহ ভালকৈ পঢ়িছো।

৩৫. গোচৰৰ নথীৰ পৰা দেখা যায় যে এই গোচৰত মৃত কেশাৰাম মুছাহাৰীৰ ওপৰত আক্ৰমণৰ ঘটনাৰ কোনো প্ৰত্যক্ষদৰ্শী নাই আৰু গোচৰটো কেৱল পৰিস্থিতিগত প্ৰমাণৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হৈছে।

৩৬. দেখা যায় যে বিচাৰ আদালতে বৰ্তমানৰ আপীলকাৰীসকলৰ দোষী সাব্যস্ত হোৱাৰ সিদ্ধান্তটো সেই পৰিস্থিতিৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি লৈছে, যিবোৰ বিবাদিত ৰায়দানৰ ৩৫ নং দফাত উল্লেখ কৰা হৈছে। সুবিধাৰ বাবে বিচাৰ আদালতে বিবাদিত ৰায়দানৰ ৩৫ নং দফাত উল্লেখ কৰা পৰিস্থিতিসমূহ ইয়াত তলত উদ্ধৃত কৰা হৈছে:

“(১) ঘটনাৰ দিনা প্ৰায় ৯.৩০ বজাত মৃতকে ৭নং সাক্ষী সুভাষ বৰোৰ ঘৰত পূজাত অংশগ্ৰহণ কৰি ঘৰলৈ উভতি আহি থাকোঁতে অভিয়ুক্ত ব্যক্তি আৰু মৃতকৰ মাজত কাজিয়া হৈছিল।

(২) মৃতকে মদ্যপান কৰা অভ্যাস আছিল আৰু সেই দুৰ্ভাগ্যজনক নিশা তেওঁ ৭নং সাক্ষীৰ ঘৰতও মদ্যপান কৰিছিল য'ত তেওঁ পূজা-অৰ্চনাত পুৰোহিত হিচাপে সেৱা আগবঢ়াইছিল।

(৩) হুলস্থূল শুনি অভিযোজন সাক্ষী ১ ওলাই আহি মৃতকক বেকা হৈ থকা অৱস্থাত দেখা পায় আৰু তেওঁৰ ওচৰত দুয়োজন অভিয়ুক্ত থিয় হৈ আছে আৰু ঘটনাস্থলীত এটা লাঠি পৰি থকাও দেখা পায়।

(৪) হুলস্থূল শুনি অভিযোজন সাক্ষী ৪য়ে ঘটনাস্থলীলৈ আহি মৃতকক ৮নং সাক্ষীৰ সীমাত দেখা পায় আৰু মৃতকসকলৰ ওচৰত থিয় হৈ থকা অভিয়ুক্তসকলক দেখা পায়।

(৫) আক্রমণ কৰাৰ পিছত মৃতকক ঘৰলৈ অনাৰ সময়ত তেওঁ যেতিয়া চেতনা পাইছিল তেওঁ তেওঁৰ কন্যা গোচৰীয়া পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীৰ আগত কয় যে অভিযুক্ত অনিল বসুমতাৰী আৰু লক্ষ্মী বসুমতাৰীয়ে তেওঁক বিচনাৰ পৰা গোচৰীয়া পক্ষৰ ৮ নং সাক্ষীৰ সীমালৈ লৈ গৈ মাৰপিট কৰিছিল। (৬) মৌখিক তথ্য দিয়াৰ সময়ৰে পৰা সাক্ষীসকলে দুয়োজন অভিযুক্ত ব্যক্তিক অপৰাধৰ অপৰাধী বুলি আঙুলিয়াই দিছে। (৭) মৰণোত্তৰ পৰীক্ষাৰ প্ৰতিবেদন অনুসৰি মৃতকৰ বুকুৰ বাওঁফালৰ কামিহাড় ভাঙিছিল আৰু প্লীহা ফাটি গৈছিল।”

৩৭. গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষীসকলৰ সাক্ষ্যৰ পৰা, বিশেষকৈ গোচৰটোৰ তদন্তকাৰী বিষয়া হিচাপে থকা অভিযোজন পক্ষৰ ৯ নং সাক্ষী শ্ৰী শ্যাম টেৰাণ্ডৰ জেৰাৰ পৰা দেখা যায় যে অভিযোজন পক্ষৰ ১ নং সাক্ষী, অভিযোজন পক্ষৰ ২ নং সাক্ষী, অভিযোজন পক্ষৰ ৪ নং সাক্ষী, অভিযোজন পক্ষৰ ৫ নং সাক্ষী আৰু অভিযোজন পক্ষৰ ৬ নং সাক্ষী, য'ত তেওঁলোকে উল্লেখ কৰিছে যে মৃতকে তেওঁলোকক বৰ্তমানৰ আপীলকাৰীয়ে আক্রমণৰ বিষয়ে কৈছিল, তেওঁলোকৰ সাক্ষ্য বৈসাদৃশ্যপূৰ্ণ আছিল কাৰণ উক্ত সাক্ষীসকলে তেওঁলোকক ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি, ১৯৭৩-ৰ ধাৰা ১৬১-ৰ অধীনত সোধাপোচ কৰাৰ সময়ত তদন্তকাৰী বিষয়াৰ আগত উক্ত তথ্যটো উল্লেখ কৰা নাছিল। সেয়েহে, বিচাৰ প্ৰক্ৰিয়াৰ সময়ত আদালতত অভিযোজন সাক্ষী হিচাপে সাক্ষ্য দিয়াৰ সময়ত তেওঁলোকে মৃতকক কৈছিল যে আপীলকাৰীসকলে তেওঁলোকক মাৰপিট কৰিছিল, তেওঁলোকৰ সাক্ষ্যৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰাটো নিৰাপদ নহ'বও পাৰে, কিয়নো এইটো প্ৰথমবাৰৰ বাবে আছিল যেতিয়া তেওঁলোকে বিচাৰ আদালতৰ সন্মুখত এনেদৰে উল্লেখ কৰিছিল। গতিকে, আপীলকাৰী আৰু মৃতকৰ মাজত নিশা প্ৰায় ৯.৩০ বজাত কাজিয়া হৈছিল বুলি সিদ্ধান্তত উপনীত হ'বলৈ নথিত কোনো নিৰ্ভৰযোগ্য প্ৰমাণ নাই। গতিকে বিবাদিত ৰায়দানৰ ৩৫ নং দফাত বিচাৰ আদালতে উল্লেখ কৰা পৰিস্থিতিসমূহ সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰতিষ্ঠা হোৱা নাই, পৰিস্থিতি নং (৫)ৰ বাহিৰে, য'ত মৃতকে তেওঁৰ কন্যা অৰ্থাৎ গোচৰীয়া সাক্ষী-২ক

কয় যে আপীলকাৰী অনিল বসুমতাৰী আৰু লক্ষ্মী বসুমতাৰীয়ে তেওঁক মাৰপিট কৰিছিল। এই ক্ষেত্ৰত যদি আমি গোচৰীয় সাক্ষী-২ৰ সাক্ষ্যও চাওঁ, তেন্তে দেখা যায় যে আপীলকাৰীসকলে তেওঁক কেনেকৈ মাৰপিট কৰিছিল সেই বিষয়ে মৃতকে তাইক কোৱা নাছিল। এই গোচৰত তদন্তকাৰী বিষয়াই কোনো অপৰাধৰ অস্ত্ৰ জব্দ কৰা নাছিল। তদুপৰি গোচৰীয় সাক্ষী-২ৰ সাক্ষ্যক সমৰ্থন কৰিব পৰাকৈ কোনো নিৰ্ভৰযোগ্য প্ৰমাণ নথিত নাই।

৩৮. (১৯৯৯) ৮ এছ. চি. চি. ৪৫৮-ত প্ৰকাশিত হেকৰুজাম চৌবা সিং বনাম মণিপুৰ ৰাজ্য গোচৰত উচ্চতম ন্যায়ালয়ে মতপোষণ কৰিছে যে যদিও মৃত্যুকালীন উক্তি দোষী সাব্যস্ত হোৱাৰ ভিত্তি গঠন কৰিব পাৰে, তথাপিও বিচক্ষণতাৰ নীতিৰ বাবে ইয়াক কাৰ্যকৰী কৰিব পৰাৰ আগতে অন্য সাক্ষ্যৰ দ্বাৰা সমৰ্থন কৰাটো প্ৰয়োজনীয়। বৰ্তমানৰ গোচৰটোত দেখা যায় যে গোচৰৰ নথিত উপলব্ধ একমাত্ৰ বিতৰ্কিত প্ৰমাণ হ'ল অভিযোজন সাক্ষী নং-২ এ সাক্ষ্য প্ৰদান কৰিছে যে তেওঁৰ পিতৃয়ে তেওঁক জনাইছিল যে আপীলকাৰীসকলে তেওঁক মাৰপিট কৰিছিল। অৱশ্যে, উক্ত প্ৰমাণৰ সমৰ্থনত আন কোনো প্ৰমাণ নাই কাৰণ আন সাক্ষীৰ সাক্ষ্য পৰস্পৰ বিৰোধী আছিল আৰু এই আদালতৰ বিবেচিত মতামত অনুসৰি ইয়াৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰাটো নিৰাপদ নহয়।

৩৯. (১৯৮৪) ৪ এছচিচি ১১৬ত প্ৰকাশিত শৰদ বৰ্ধিচন্দ চৰ্দা বনাম মহাৰাষ্ট্ৰ চৰকাৰ গোচৰত ভাৰতৰ উচ্চতম ন্যায়ালয়ে তলত দিয়া ধৰণে মত পোষণ কৰিছে:

১৫৩. এই সিদ্ধান্তৰ সূক্ষ্ম বিশ্লেষণ কৰিলে দেখা যায় যে অভিযুক্তৰ বিৰুদ্ধে গোচৰটো সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব পৰাৰ আগতে তলত দিয়া চৰ্তসমূহ পূৰণ কৰিব লাগিব:

(১) যি পৰিস্থিতিৰ পৰা দোষী সাব্যস্ত হোৱাৰ সিদ্ধান্ত লোৱা হয়, সেই পৰিস্থিতি সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব লাগে।

ইয়াত মন কৰিবলগীয়া যে এই আদালতে আঙুলিয়াই দিয়ে যে পৰিস্থিতিসমূহ "প্ৰমাণ কৰিব লাগিব বা উচিত", আৰু কেৱল "প্ৰমাণ হ'ব পাৰে" নহয়। "প্ৰমাণিত হ'ব পাৰে" আৰু "প্ৰমাণিত হ'ব লাগিব

বা হ'ব লাগে"ৰ মাজত ব্যাকৰণ আৰু আইন দুয়োটাতে গুৰুত্বপূৰ্ণ পাৰ্থক্য আছে। এই পাৰ্থক্য আদালতে শিৱাজী চাহাৱাও বোবাডে বনাম মহাৰাষ্ট্ৰ ৰাজ্য (১৯৭৩) গোচৰত স্পষ্ট কৰি দিছিল, য'ত ইয়াক বিশেষভাৱে পৰ্যবেক্ষণ কৰা হৈছিল।

“আদালতে কাৰোবাক দোষী সাব্যস্ত কৰিব পাৰে যদিহে ব্যক্তিজন দোষী হোৱাটো নিশ্চিত হয়, কেৱল তেওঁ দোষী হ'ব পাৰে বুলি নহয়। "দোষী হ'ব পাৰে" আৰু "দোষী হ'ব লাগিব"ৰ মাজৰ পাৰ্থক্য অতি বৃহৎ—ই সন্দেহজনক অনুমানক স্পষ্ট, নিৰ্দিষ্ট সিদ্ধান্তৰ পৰা পৃথক কৰে”।

(২)প্ৰতিষ্ঠিত তথ্যই অভিযুক্তৰ দোষীকহে আঙুলিয়াই দিব লাগে আৰু ইয়াক আন কোনো ধৰণে ব্যাখ্যা কৰিব নোৱাৰি।

(৩) পৰিস্থিতিবোৰ নিৰ্ণায়ক প্ৰকৃতি আৰু প্ৰৱণতা থকা উচিত,
(৪) ই প্ৰমাণ কৰিবলগীয়া অনুমানৰ বাহিৰে সকলো সম্ভাৱ্য অনুমান বাদ দিব লাগিব, আৰু

(৫) প্ৰমাণৰ শৃংখল ইমানেই সম্পূৰ্ণ হ'ব লাগিব যে অভিযুক্তৰ নিৰ্দোষীতাৰ সৈতে সামঞ্জস্যপূৰ্ণ সিদ্ধান্তৰ বাবে কোনো যুক্তিসংগত ভিত্তি এৰি দিব নালাগে আৰু দেখুৱাব লাগিব যে সকলো মানৱীয় সম্ভাৱনাত কাৰ্য্যটো অভিযুক্তই কৰিব লাগিব।

৪০. সেয়েহে, উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ ওপৰোক্ত ৰায়দানৰ পৰা এইটো স্পষ্ট যে আপীলকাৰীৰ দোষৰ সিদ্ধান্ত ল'বলগীয়া পৰিস্থিতিসমূহ সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব লাগিব আৰু এনেদৰে প্ৰতিষ্ঠিত তথ্যসমূহ কেৱল অভিযুক্তৰ দোষৰ অনুমানৰ সৈতে সামঞ্জস্যপূৰ্ণ হ'ব লাগিব, অৰ্থাৎ, সেই পৰিস্থিতিসমূহ অভিযুক্তজন দোষী হোৱাৰ বাহিৰে অন্য কোনো অনুমানৰ ওপৰত ব্যাখ্যা কৰিব নোৱাৰি।

৪১. কিন্তু পূৰ্বৰ অনুচ্ছেদসমূহত আলোচনা কৰা এই গোচৰটোত দেখা যায় যে ৰেকৰ্ডত থকা একমাত্ৰ নিৰ্বিবাদ প্ৰমাণ হৈছে মৃতকৰ মৃত্যুৰ প্ৰাকমুহূৰ্তৰ জবানবন্দী, যিটো গোচৰীয় সাক্ষী-২ৰ আগত দিয়া হৈছিল। আদালতৰ বাবে এইটোও গুৰুত্বপূৰ্ণ

যে আদালতে নিশ্চিত হ'ব যে মৃত্যুৰ প্ৰাকমুহূৰ্তৰ জবানবন্দীৰ সত্যতা কিমান আৰু মৃতকে এনে জবানবন্দী দিবলৈ সক্ষম অৱস্থাত আছিল নে নাই।

৪২. এই গোচৰটোত প্ৰায় সকলো সাক্ষীয়েই সাক্ষ্যত কৈছে যে মৃত ব্যক্তিজনৰ মদ্যপান কৰাৰ অভ্যাস আছিল আৰু ঘটনা সংঘটিত হোৱাৰ তাৰিখতো তেওঁ শূৱাৰ আগতেই মদ্যপান কৰিছিল। সেয়েহে, এইটো ক'ব নোৱাৰি যে তেওঁ নিজৰ কন্যা অৰ্থাৎ গোচৰীয় সাক্ষী ২ৰ আগত বৰ্তমানৰ আপীলকাৰীসকলক জড়িত কৰি বক্তব্য দিছিল বুলি বিশ্বাস কৰিলেও, তেওঁ মানসিকভাৱে সুস্থ আছিল আৰু তেওঁ মদ্যপান কৰা অৱস্থাত নাছিল। ইয়াৰ উপৰিও গোচৰীয় সাক্ষী-২ৰ সাক্ষ্য যে তেওঁৰ পিতৃয়ে আপীলকাৰীসকলক জড়িত কৰি তেওঁৰ ওচৰত এনে বক্তব্য দিছিল, সেই সাক্ষ্যক আন সাক্ষীৰ সাক্ষ্যৰ দ্বাৰা সমৰ্থন কৰা হোৱা নাই। ওপৰত ইতিমধ্যে আলোচনা কৰা অনুসৰি, আন সাক্ষীসকলৰ সাক্ষ্য তেওঁলোকৰ পূৰ্বৰ বক্তব্যৰ লগতে একেটা তদন্তকাৰী বিষয়াৰ সাক্ষ্যৰ দ্বাৰা বৈসাদৃশ্যপূৰ্ণ আৰু সেয়েহে, সেই সাক্ষ্যৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰাটো নিৰাপদ নহয়।

৪৩. সেয়েহে এই আদালতৰ মতামত যে বিচাৰ আদালতে বিবাদিত ৰায়দানৰ ৩৫ নং দফাত উল্লেখ কৰা পৰিস্থিতিসমূহ সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰতিষ্ঠিত বুলি ধৰিব নোৱাৰি।

৪৪. এই আদালতে এই মতামতও প্ৰকাশ কৰিছে যে ভাৰতীয় উচ্চতম ন্যায়ালয়ে “শৰদ পক্ষীচন্দ চৰ্দা বনাম মহাৰাষ্ট্ৰ চৰকাৰ” (উপৰোক্ত) গোচৰত দিয়া ৰায়দানৰ ১৫৩ নং দফাত উল্লেখ কৰা চৰ্তসমূহ গোচৰীয়া পক্ষই পূৰণ কৰাত দুৰ্ভাগ্যজনকভাৱে ব্যৰ্থ হৈছে। সেয়েহে এই আদালতে এই মতামত প্ৰকাশ কৰিছে যে বিচাৰ আদালতে এই কথা বিবেচনা কৰাত ব্যৰ্থ হৈছিল যে ঘটনা সংঘটিত হোৱাৰ দিনা গোচৰীয়া পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীৰ আগত বৰ্তমানৰ আপীলকাৰীসকলক দোষী সাব্যস্ত কৰি দিয়া বক্তব্যৰ সময়ত মৃত ব্যক্তিজন সুৰাসক্ত অৱস্থাত আছিল। তদুপৰি, বিচাৰ আদালতে বৰ্তমানৰ আপীলকাৰীসকলৰ দোষী সাব্যস্ত হোৱাৰ সিদ্ধান্তত উপনীত হোৱাৰ আগতে এইটোও বিবেচনা কৰাত ব্যৰ্থ হৈছিল যে আন সাক্ষীৰ সাক্ষ্য বৈসাদৃশ্যপূৰ্ণ আৰু সেয়েহে, এনে সাক্ষ্যৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰাটো নিৰাপদ নাছিল। গোচৰীয়া পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীৰ সাক্ষ্য এইদৰে অসমৰ্থিত হৈ থাকিল আৰু এই আদালতৰ বিবেচিত মতামতত এই গোচৰৰ তথ্য আৰু পৰিস্থিতিৰ অধীনত এনে অসমৰ্থিত সাক্ষ্যৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰাটো নিৰাপদ নহয় আৰু, সেয়েহে, বিচাৰ আদালতে মূলতঃ মৃতকৰ মৃত্যুৰ প্ৰাকমুহূৰ্তৰ জবানবন্দীৰ ভিত্তিত

বৰ্তমানৰ আপীলকাৰীসকলৰ দোষী সাব্যস্ত কৰাটো ভুল আছিল। গতিকে এই আদালতৰ বিবেচিত মতামত যে এই গোচৰৰ তথ্য আৰু পৰিস্থিতিৰ অধীনত আপীলকাৰীসকলে সন্দেহৰ সুবিধা লাভ কৰাৰ অধিকাৰী আৰু বিবাদিত ৰায়দানটো বাতিল কৰাৰ যোগ্য।

৪৫. ওপৰত উল্লেখ কৰা কাৰণসমূহৰ বাবে বিবাদিত ৰায়দানৰ দ্বাৰা বৰ্তমানৰ আপীলকাৰীসকলক প্ৰদান কৰা দোষী সাব্যস্ত আৰু শাস্তি ইয়াৰ দ্বাৰা বাতিল কৰা হ'ল।

৪৬. আপীলকাৰীসকলক তৎক্ষণাত মুকলি কৰি দিয়া হওক যদিহে তেওঁলোকক আন কোনো গোচৰৰ সংক্ৰান্তে আটক ৰখাৰ প্ৰয়োজন নহয়।

৪৭. সত্ৰ ন্যায়াধীশ গোচৰ নং ৯৬/২০১৮ৰ গোচৰৰ নথি সংলগ্ন ফাইলৰ লগতে এই ৰায়দানৰ প্ৰতিলিপি বিদ্বান সত্ৰ ন্যায়াধীশৰ আদালত, শোণিতপুৰ, তেজপুৰলৈ প্ৰেৰণ কৰা হওক।

৪৮। এই ৰায়দানৰ প্ৰতিলিপি তেজপুৰৰ কেন্দ্ৰীয় কাৰাগাৰৰ অধীক্ষকলৈও প্ৰেৰণ কৰা হওক।

৪৯। বিদ্বান এমিকাছ কুৰিয়ে প্ৰচলিত নিয়ম অনুসৰি পাৰিতোষিকৰ অধিকাৰী হ'ব।

৫০। সেই অনুসৰি এই ফৌজদাৰী আপীলৰ মঞ্জুৰ কৰা হ'ল।

ন্যায়াধীশ

মোকাবিলা সহায়ক

Translated with the assistance of A.I. Tool, IIT, Guwahati